

עין משפט
גד מצות
יד:

ז' א חיי"ט פ"ג מהלכות
 כלים הלכה ב:
 ז' ב חיי"ט פ"ו מהלכות
 שבת הלכה יז עוש"ע
 ח"א פ"ו שגב סעיף ג:
 ח"ב ג חיי"ט שם הלכה כ
 עוש"ע שם סעיף
 לא:

שם ד' מ"י שם הלכה כב
טושי"ע שם סמיך י'
וסמיך ו וסמי' ז בהגה:
ז ה מ"י פ"ח מהל'
ברכות הלכה א שמנ
ושין בו טושי"ע א"ח סי'
דל סמיך י':

ב ניסים גאון

עין הלכה ב"י יוסי לא
הילמי ולא בלחיים.
בלחיים הוא שאמר ר'
יוסי בכאן רחבן ג'
נפחים. ובהילמי שנו
נמסכת שבת בפרק ח'
נרצים אמר ר' יוסי והלא
הוא הילמי בין מרובה בין
מעוט.

יבִּינוּ חֲנֻאֵל

[illegible]

כמה מרובע יתר על העגול רביעי. מפורש בכ"ד מעברין ולקח
 (ד' ט'): **ש"מ** נדרשא ה"חא. ואמר ר"ת דנפקא מינה
 לענין מקח וממכר אל התנה לתת לו פסח גדושה או לתקן לו כלי המדה
פ"ק חזי. פ"ה וכבר נזכר במ"ה בלתי מוכר כדמי דלן הלכא כדמי וסמי
 כדמי כ"ש בהלמי דאפילו
 רב הונא ברי חיננא דפליג בנתיים
 מורה בהלמי ושרי לעשות מי מלה
 בשבת בשביל ליתן על עיפות לזיוין
 ואם טען מלה על עיפות ואח"כ טען
 משקען עליהם היו שרי אפילו לרבי
 ויסקי משניותות מתקין אל המלה
 דמתקן כפ' שמינה שרליס (שבת ד' ק'):
 ואילו הן מי מלה המותרים וטען שמן
 בבתחילה לתוך המים או לתוך המלח:
 מה

וממשה הוא להו תני רמי בר יחזקאל ים עששה שלכו
מרובעות ושחים עליונות עגולות נהי דאיכא לא מצי
בכתיב אלא אימא חדא לא סלקא דעתך דכתיב 'אל
הויא שלש סאין דכתיב 'מעשר הבת מן הכור דהוה
הוא כתיב 'מחוק בתים שלשת אלפים ההוא לגודשא
האי גודשה תלתא הוי 'ותנן גמי 'שידה תיבה ומגדל כו'
כספיה ספניה אלכסנדריא אע"פ שיש להן שולים והן
גבול שוה כוורים ביבש טהורין: **מתני'** 'לחין שאמר
ורחבן ועוביין כל שהוא ר' יוסי אומר רחבן ג' טפחים:
לימא תנן סתמא כר"א "דאמר לחין בעינן לא מאי לחי
קורה גמי ינתי קורות ומאי קורות קורות דעלמא הכי קא
בדחן ר' אליעזר וחכמים גובהן עשרה טפחים ורחבן ו'
כלל שהוא תני רבי חייא "אפילו כחוש הסרכל תנא "עשו
אמר חצי מכווי פשיטא אלא אימא "יש לו חצי מכווי הו'
ליחוש דלימא אתי לאישתמושי בכליה קמ"ל אמר
והגבירו מן הקרקע שלשה או שהפליגו מן הכותל של
אפילו לרשב"ג דאמר "אמרין לבדור הני מילי למעלה
מחיצה שהגדיין בוקעין בה לא קאמר: ר' יוסי אומר ד'
יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל אין הלכה כר' יוסי ל'
אמר ליה רב הונא בר חיננא בהילמי אמרת לן בלחין
בהילמי דפליגי רבנן עליה לחין גמי פליגי רבנן עליה
דקאי רבי כוותיה רב רחומי מתני הכי אמר רב יהודה
משמית[ן] משמית דרב אין הלכה כרבי יוסי לא בהילמי
אמר להו לא אמר רבא האלהים אמרה וגמירנא לה
הדר ביה משום דר' יוסי "נימוקו עמו אמר ליה רבא בר
מאי א"ל פוק חוי מאי עמא דבר איכא דמתני לה אהי
אומר "שהכל נהיה בדברו ר' טרפון אומר בורא נפשות
מה שבראת א"ל רב חנן לאביי הלכתא מאי א"ל "מ

ו' אלפים סאין. שכן ק"ג מקואות ד' אלפים היו מ' מאות סאין שכן
אלפים. בים שעשה שלמה חביב בדברי הימים: **גושא**. כשמדלין
המשיח: וזור ספינס אלגמבדרים. עושה בן מעין צור וטותן שם
ששהיה אינן מטולטלין מלא וריקן: שכן דוריים ביבש. שאדם יכול לגז
גמ' לחין דענא. הכל מנואלת קאי: אי הכי. רשע דקתא
מקורות דענא: לחין שנחלקו כסר ר"א וזחמסי. דלפ"א חתרי וזר
דיקא: הסרנא: לחי מבו. שכניס הלמי לעשה הריה עד
מנן חזי ופליסי: יש לו. דלח לו לא אינטרך לאשמעין אלא הא אחא לאש
קורה וזאחא מכוול וז וזאחא נועעא לכוול אחא דאפילינו דרש
שדריס [קס]. הילמי שמליירכ"א בעל"ז: **מסוס דקאי רבי חוסיס**.
דאחוריקאמנא כהר קטנא שעפלה נדלה: וניקוץ עמו. טעמי ראי
של חכמים וזהו שבו של רבי יוסי: **הילכא חאי**. בלחין: **עמא**
דחוריקא אומנא: **שכל נהי בדבר**. בפיו וזאחוריקא ד כלום: **רש**
דאחוריקא נפשות רבות ולי נהרא (ד) דאמרין בנס' נדה (ד נא): י'
בה ולר פרה דמנרך אחיח כי וזא דאמרין ולרבי טרפון דאמרין

והבת היא של און, נאמ' מעשר הבת מן הכור. והכור עשר אילנות, והאילנים שלם את אחר יוריה. שנמצא לאילנים, [שששת אילנים] אתן מכל היום, ודומקו מ' את נמצאו מכל מקום מ' אתה. ואת השבון זה שיתור אלץ בשבית שלם אמות התחתונות מבימות, כחוב אתר אומר אילנים את, כילי. וכחוב אתר משה אילנים, שפניו לאמסדורות יקדים מ' אתה בלח שאת עורף ביש השורין. ש' אענין יכילין להחלשל מליאין ויקנין. [אין, נמצא היבט כשנעדר דוד] על ש' אשני ירד הירוש' בשלם, ש' ארבעים יקדים, ש' אשניו אומר ש' אשניו ש' אשניו ורובין עובדין מן השורין, וכמה כל ש' את ח' י' חלץ וסבכל אתו כחול שחוריו מן השורין, כש' אשניו כש' אשניו, ונא ש' את ח' חלץ

בְּנֵי־מִסַּע מִשְׁמַע מִסַּע מְחֻבְרֵת יִדְּוִי: כֹּהֵם הוּא לִכּוֹ. לִנְקָן עֶשֶׂר עַל עֶשֶׂר
בְּכִירוֹת חֲמֵשׁ אֲמוֹת כֹּהֵם גִּזְרֵה יֵשׁ בֶּן־כֹּהֵם עַל אֲמֵה בְּרִיבּוּעַ עַל מְקוֹה:
חֲ"ק גְּרִמִּידִי. לִכְדֹּ חֲלָקוֹה לְעֶשֶׂר רִעוּעוֹת הִלֵּךְ לִרְלֵה עֶשֶׂר אֲמוֹת:
אֲוֹרֵךְ בְּרוּחַ אֲמֵה וְרוּם חֲמֵשׁ חֲמֵסִם לְחֻמְרֵיט: עַל אֲמֵה אֲמֵה הִרִי מֵאֵה
חֲחִיבִיט שֶׁל אֲמֵה עַל אֲמֵה בְּרוּם חֲמֵשׁ
אֲמוֹת שִׁים וְ עַל וְ עַל אֲמֵה עַל אֲמֵה
בְּרוּם חֲמֵשׁ הוּא חֲ"ק אֲמוֹת: **לְתֵלֵם**
מֵאֵה. גִּזְרֵה: **מֵאֵה**. מְקוּחֹת שֶׁלֵּם
אֲמוֹת לְמְקוֹה: הִנִּי מִיִּלִּי בְּרִיבּוּעַ. אֵם
הִרִי מְרֻבּוּעַ שִׁיבֵה עַל אֲוֹרֵךְ וְרוּחַ
לְזִדִּיט כְּבִלְמַחֲשֵׁיתוֹ וְהִיזִי רִעוּעוּעוֹת:
שׁוּת בִּי " אֲמוֹת לְרִעוּעַ כְּדִרְשִׁיט:
יֵם שְׁעֵשֶׂה שְׁלֵמֵה עֲגוּל הִיט. כְּדִכְחִיט
עֲגוּל כְּסִיט וְנִמְחֵל שֶׁאִין אֲוֹרֵךְ לְרִעוּעוֹת
עֶשֶׂר אֲמוֹת אֲוֹל לְרִעוּעַ הֶאֱלַחֲשִׁיט
לְגִדֵּה לְדֵל דְּכֵר עֲגוּל רַחֵם כְּבִלְמַחֲשֵׁיתוֹ
וְקִלֵּךְ לֵכֵל לְדִדִּי: **מְכִדִּי כֹהֵם מְרֻבּוּעַ**

יתר על העגול רביש. דהכל על עיניו
 שרצונו ממנו י"ש לו היקף שלש אמות
 כדמיון במתני' ואם היה מרובע על
 על אמה היה לו היקף ד' אמות אמה
 לכל רוח נמצא מרובע יתר על העגול
 רביע הלכן הא"י עגול דשעריה
 כחמש מנחות ארצות מרובע בעיני
 לצנורי רבעא מינייהו אימעיט להו
 ארבע מאה למחל מאה דאשיון מאה
 מקואות ומלאה אמינן דלשטחיה רוח
 שעריס וזמנא מקואות ארבע אמות
 למקוה דהני ארבע תלת הוא דהוו
 שהרי אמות קצרות הן: **שגל אמות**
הסתוות מרובעות י"ש כהן' א'
 לרעוטה של א' על י"ש שכן אמר אמה
 ברוס ג' ברוכב אמה דהיינו תלת מאה
 אמיני גובה חלמה על אמה וכן ק'
 מקואות: **וכ' עליונות עגולות** וזאי
 הוו מרובעות הוו לכו מנחתן גרמייה
 השתא דאמיני עגולות כי בדרת
 ריבועא פשו להו ק"י דאמיני כ'
 מקואות: **נהי דאיפסא לא מניס**
אמר: דליהי הסתוות עגולות
 ועליונות מרובעות דשפתו עגול
 כמיס [מ"ח] אלף שמים עגולות מנח לן
 דילמא דר הוא דהריא עגולה ותו
 וזאי מק"י מקואות א"י מחמיס:
לא סלקא דעקר: שיבא מחמיס יתר
 מק"י מקואות: **מעשר הכס מן**
הכור: כור שגשים סאין וכי היו
 הכס מעשר דליה אשכחא דג' סאין
 הויא: דהס לכו. הנה אלפים בת:

מקוואות של מ' סלון וארבעים סלון נ' מקוואות: מוסיק כתיב שלש
יבש: שידה: כמין ארז תלוי בענבלה לתכרכב ונשי חסודות: מודל.
תחמקים: (ספורין). לפי שגדולים יותר מזה איף חורר נש עליין
אלמא גורשא תילתא ובכלי שגודלו כהלי ארבו ורחתו קאמר ר'ס:
ה' הקורה שאמר ר' ליתני נמי הקורות שאמר ויאמר מאי קורות
מזה וכו' שיעורין דמפתח מביח סתמא לא כמר דייקא ולא כמר
לכר דאריכו לא פניו סה: אין לו אלא תני מביח. שאסור להשתמש אלא
עין דאריכו ולפניו ולפניו: (לפני ע"ה):
ורבנן (לפני ע"ה):
והא דתני אלא:
ומביח לא בכל
ר'ס: מה נהנו העם וכבר נהנו בלתי משרו: לנחמא. לאספיקי מאן
אומר בורא נפשות רבות. ואני שמעתי דר"ט צא לחייב אף ברכה
עון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו ואמרין לאמרי' (מיר) והיו
מיא מאי איכא למימר אלא נראה לי דרבי טרפון אלפסי קאמר:
העמוד

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואיש כי תצא ממנו
 שבתך ורץ ורצון במיד
 את כל כשרו ורצונו
 ויורד לו טו
 2. ויצא את חסדו מרצק
 עשר אהבה משתדל
 שגור חסדו כסב ורצו
 באהבה קומנו
 3. שלשים באהבה יסב את
 כלבים א ו ש
 4. ועביו טו ופנ
 במעשה שפת בוס פרח
 שישן אלפים פת יכיל
 כלבים א ו
 5. וחק העשן הבת
 חק חשן הבת פ
 הכר עשרת הבתים חסר
 פת עשרת הבתים חסר
 יחזקאל טו
 6. ועביו טו ושפתו
 במעשה שפת בוס פרח
 שישן חק פת
 שלש אלפים יכיל
 דבר חסד א ו ד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' טרפון
וכי' ולא נהירא לומר
דקאי ר' טרפון אלא
אלפניו ולא אלאחריו
ואמרינו גמס' דה:

גליון הש"ס

נמ' אפילו בחוט הסרבל.
ע"י לקמן דף פ ע"ב חדרה
אכל קורה. ונתה"ד סי'
מד:

לעזי רש"י

מגשטי"ר [מישטי"ר].
ארון כלים. קו"ט. מעיל.
שלמז"א. מי מלח (של
זימורים).

מוסף רש"י

במים במי מקור.
המכונסין תשעה וארבע
לכלו חיים גדלה כתיב חיים
(שערי 1: 10) לא: כמים נקודתו
כפת"ח תשעה חיים
המיוחדים, לאפוקי שאובין,
וימיהו חיים חיים לא נרדף,
מדכתיב כזב (ויחזק 11)